

מסכת כלים

פרק יט

א. המפרק את המטה להטבילה, והנוגע בחבליו, טהור. החבל מאימתי הוא חבור למטה, משיסרג בה שלשה בתיים. והנוגע מן הקשר ולפניהם, טמא. מן הקשר ולחוץ, טהור. נימי הקשר, הנוגע בצרפו, טמא. ובמה הוא צרפו, רבי יהודה אומר, שלש אצבעות:

ב. החבל היוצא מן המטה, עד חמישה טפחים, טהור. חמישה ועד עשרה, טמא. מעשרה ולחוץ, טהור, שבו קושרים את הפסחים, ומשלשים את המטאות:

ג. מזרן היוצא מן המטה, כל שהוא, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, עד עשרה טפחים. שירוי מזרן, שבעה טפחים, כדי לעשותו חבק לחמור:

ד. נשא הצב על המטה ועל המזרן, מטמא שנים ופוסל אחד, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, נשא הצב על המטה ועל המזרן, עשרה טפחים, מטמא שנים ופוסל אחד. מעשרה ולחוץ, מטמא אחד

ופוסל אחד. נושא על המזון, מעשלה ולפנים, טמא. מעשלה ולחוץ, טהור:

ה. מטה שהיתה טמאה מدرس, וכרכד לה מזון, כליה טמאה מدرس. פרשה, היא טמאה מدرس, והמזון מגע מدرس. הייתה טמאה טמאת שבעה, וכרכד לה מזון, כליה טמאה טמאת שבעה. פרשה, היא טמאה טמאת שבעה, והמזון טמא טמאת ערב. הייתה טמאה טמאת ערב, וכרכד לה מזון, כליה טמאה טמאת ערב. פרשה, היא טמאה טמאת ערב, והמזון טהור:

ו. מטה שברך לה מזון, ונגע בהן הפתה, טמאיין טמאות שבעה. פרשו, טמאיין טמאות שבעה. נגע בהן השרץ, טמאיין טמאות ערב. פרשו, טמאיין טמאות ערב. מטה שנטלו שתי ארכות שלה ועשה לה חידשות, ולא שניה את הנקבים, נשתקרו חידשות, טמאה. ויישנות, טהורה, שהכל הולך אחר היישנות:

ז. תבה שפתחה מלמעלה, טמאה טמא מות. נפתחה מלמעלה, טמאה טמא מות. נפתחה מלמטה, טהורה. מגירות שבה, טماءות, ואינם חبور לה:

ח. הטערמל שנפתחהysis שבחותכו, טמא, ואינו חبور לו. החרמת شبיכים שלה מקובלות עמה, ונפתחו, טהורות, שאינם מקובלות

- ט. תבה שפתחה מצדה, טמאה מדרך וטהר מות. אמר רבי יוסי, אם כי, בזמן שאין גבורה עשרה טפחים, או שאין לה ליבז טפה. נפתחה מלמעלו, טמאה טמא מות. נפתחה מלמטה, רבי מאיר מטהר. וחכמים מתרין, מפני שבטל העקר, בטלת הטעלה:
- י. משפטת שנפתחה מלקביל רמנוגים, רבי מאיר מטהר. וחכמים מתרים, מפני שבטל העקר, בטלת הטעלה: